

DIREKTIVER

RÅDETS DIREKTIV (EU) 2018/1910

af 4. december 2018

om ændring af direktiv 2006/112/EF, for så vidt angår harmonisering og forenkling af visse regler i det fælles merværdiafgiftssystem for beskatning af samhandelen mellem medlemsstaterne

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 113,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾,

efter en særlig lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I 1967, da Rådet indførte det fælles merværdiafgiftssystem (»moms«) ved Rådets første direktiv 67/227/EØF ⁽³⁾ og Rådets andet direktiv 67/228/EØF ⁽⁴⁾, afgav man samtidig et løfte om at oprette et endeligt momssystem, som skulle fungere inden for Det Europæiske Fællesskab på samme måde som inden for en medlemsstat. Eftersom de politiske og tekniske betingelser for et sådant system ikke var til stede, da de fiskale grænser mellem medlemsstaterne blev afskaffet i slutningen af 1992, blev der vedtaget overgangsordninger for moms. I henhold til Rådets direktiv 2006/112/EF ⁽⁵⁾ skal disse overgangsordninger erstattes af en endelig ordning.
- (2) Kommissionen fremsatte i overensstemmelse med sin meddelelse af 7. april 2016 om en handlingsplan for moms et forslag med elementerne i et endeligt momssystem for den grænseoverskridende samhandel mellem virksomheder i medlemsstaterne, som ville tage udgangspunkt i princippet om beskatning af grænseoverskridende levering af varer i bestemmelsesmedlemsstaten.
- (3) I sine konklusioner af 8. november 2016 opfordrede Rådet Kommissionen til at foretage visse forbedringer af EU's momsregler for grænseoverskridende transaktioner, nærmere bestemt i forbindelse med momsregistreringsnummerets betydning for fritagelsen af leveringer inden for Fællesskabet, konsignationslagre, kædetransaktioner og bevis for transport med henblik på fritagelse af transaktioner inden for Fællesskabet.
- (4) I lyset af Rådets anmodning, og eftersom det vil tage adskillige år at gennemføre det endelige momssystem for samhandelen inden for Fællesskabet, forekommer disse særlige foranstaltninger hensigtsmæssige med henblik på at harmonisere og forenkle visse ordninger for virksomhederne.
- (5) Konsignationslagre vedrører den situation, hvor leverandøren på tidspunktet for transport af varerne til en anden medlemsstat allerede er bekendt med identiteten af den erhverver, som disse varer vil blive leveret til på et senere tidspunkt, og efter at de er ankommet til bestemmelsesmedlemsstaten. Dette giver i øjeblikket anledning til en transaktion, der sidestilles med levering (i varernes afgangsmedlemsstat), og en transaktion, der sidestilles med erhvervelse inden for Fællesskabet (i varernes ankomstmedlemsstat), efterfulgt af en »indenlandsk levering« i ankomstmedlemsstaten, hvilket kræver, at leverandøren er momsregistreret i sidstnævnte medlemsstat. For at undgå dette bør sådanne transaktioner, når de foregår mellem to afgiftspligtige personer, på visse betingelser anses for at give anledning til en enkelt fritaget levering i afgangsmedlemsstaten og en enkelt erhvervelse inden for Fællesskabet i ankomstmedlemsstaten.

⁽¹⁾ Udtalelse af 3.10.2018.

⁽²⁾ Udtalelse af 14.3.2018.

⁽³⁾ Rådets første direktiv 67/227/EØF af 11. april 1967 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter (EFT 71 af 14.4.1967, s. 1301).

⁽⁴⁾ Rådets andet direktiv 67/228/EØF af 11. april 1967 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — det fælles merværdiafgiftsystems struktur og de nærmere regler for dets anvendelse (EFT 71 af 14.4.1967, s. 1303).

⁽⁵⁾ Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 347 af 11.12.2006, s. 1).

- (6) Kædetransaktioner er på hinanden følgende leveringer af varer, som er genstand for en enkelt transport inden for Fællesskabet. Varebevægelser inden for Fællesskabet bør udelukkende henføres til en enkelt levering, og det bør kun være muligt at momsfritage denne ene levering inden for Fællesskabet. De øvrige leveringer i kæden bør beskattes og kan kræve, at leverandøren er momsregistreret i leveringsmedlemsstaten. For at undgå at medlemsstaterne anvender forskellige fremgangsmåder, hvilket kan føre til dobbelt påligning eller ikkepåligning af afgifter, og for at øge retssikkerheden for operatørerne bør der indføres en fælles regel om, at en transport af varer på visse betingelser bør henføres til en enkelt levering inden for kædetransaktionen.
- (7) Med hensyn til forbindelsen mellem momsregistreringsnummeret og fritagelsen for levering af varer i samhandelen inden for Fællesskabet foreslås det, at indførelsen i momsinformationsudvekslingssystemet (VIES) af det momsregistreringsnummer, som tildeles erhververen af varerne af en anden medlemsstat end den, hvor transporten af varerne påbegyndes, gøres til en materiel betingelse i stedet for en formel betingelse for anvendelsen af en fritagelse, sammen med betingelsen om, at varerne skal transporteres uden for leveringsmedlemsstaten. Endvidere er VIES-oversigten væsentlig for at underrette ankomstmedlemsstaten om tilstedeværelsen af varer på dens område, og den spiller derfor en afgørende rolle i kampen mod svig i Unionen. Af denne grund bør medlemsstaterne sikre, at fritagelsen ikke bør finde anvendelse, når en leverandør ikke opfylder sine forpligtelser vedrørende VIES-oversigten, medmindre leverandøren handler i god tro, dvs. at vedkommende behørigt kan begrunde sine mangler vedrørende momsoversigten over for de kompetente skattemyndigheder, hvilket også kan omfatte, at leverandøren på dette tidspunkt giver de korrekte oplysninger som påkrævet i medfør af artikel 264 i direktiv 2006/112/EF.
- (8) Målet for dette direktiv, nemlig bedre anvendelse af momsordningerne i samhandelen mellem virksomhederne på tværs af grænserne, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af handlingens omfang og virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.
- (9) I henhold til den fælles politiske erklæring af 28. september 2011 fra medlemsstaterne og Kommissionen om forklarende dokumenter ⁽¹⁾ har medlemsstaterne forpligtet sig til i tilfælde, hvor det er berettiget, at lade meddelelsen af gennemførelsesforanstaltninger ledsage af et eller flere dokumenter, der forklarer forholdet mellem et direktivs bestanddele og de tilsvarende dele i de nationale gennemførelsesinstrumenter. I forbindelse med dette direktiv finder lovgiver, at fremsendelse af sådanne dokumenter er berettiget.
- (10) Direktiv 2006/112/EF bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1

I direktiv 2006/112/EF foretages følgende ændringer:

1) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 17a

1. En afgiftspligtig persons overførsel af en vare fra sin virksomhed til en anden medlemsstat i henhold til en konsignationsaftale sidestilles ikke med levering af varer mod vederlag.
2. Med henblik på denne artikel anses en konsignationsaftale for at foreligge, når følgende betingelser er opfyldt:
 - a) varerne forsendes eller transporteres af en afgiftspligtig person eller af en tredjemand for dennes regning til en anden medlemsstat med henblik på levering af disse varer dér, på et senere tidspunkt og efter deres ankomst, til en anden afgiftspligtig person, som har ret til at overtage ejerskabet til disse varer i henhold til en gældende aftale mellem de to afgiftspligtige personer
 - b) den afgiftspligtige person, som forsender eller transporterer varerne, har ikke etableret hjemstedet for sin økonomiske virksomhed og har heller ikke et fast forretningssted i den medlemsstat, hvortil varerne forsendes eller transporteres

⁽¹⁾ EUT C 369 af 17.12.2011, s. 14.

- c) den afgiftspligtige person, til hvem varerne er beregnet til levering, er momsregistreret i den medlemsstat, hvortil varerne forsendes eller transporteres, og både dennes identitet og det momsregistreringsnummer, vedkommende er blevet tildelt af denne medlemsstat, er kendt af den afgiftspligtige person, der er omhandlet i litra b), på det tidspunkt, hvor forsendelsen eller transporten påbegyndes
- d) den afgiftspligtige person, som forsender eller transporterer varerne, registrerer overførslen af varerne i det register, der er omhandlet i artikel 243, stk. 3, og angiver identiteten af den afgiftspligtige person, der erhverver varerne, samt det momsregistreringsnummer, vedkommende er blevet tildelt af den medlemsstat, hvortil varerne forsendes eller transporteres, i den oversigt, der er omhandlet i artikel 262, stk. 2.

3. Når betingelserne i stk. 2 er opfyldt, finder følgende regler anvendelse på tidspunktet for overdragelsen af retten til som ejer at råde over varerne til den afgiftspligtige person, der er omhandlet i stk. 2, litra c), forudsat at overdragelsen finder sted inden for den frist, der er omhandlet i stk. 4:

- a) der anses for at være foretaget en levering af varer i overensstemmelse med artikel 138, stk. 1, af den afgiftspligtige person, der forsendte eller transporterede varerne, eller af en tredjemand for dennes regning i den medlemsstat, hvorfra varerne blev forsendt eller transporteret
- b) der anses for at være foretaget en erhvervelse af varer inden for Fællesskabet af den afgiftspligtige person, til hvem varerne leveres, i den medlemsstat, hvortil varerne blev forsendt eller transporteret.

4. Hvis varerne ikke er leveret til den afgiftspligtige person, til hvem de er beregnet, jf. stk. 2, litra c), og stk. 6, inden for 12 måneder efter varernes ankomst i den medlemsstat, hvortil de blev forsendt eller transporteret, og ingen af omstændighederne i stk. 7 har fundet sted, anses overførsel som omhandlet i artikel 17 for at finde sted dagen efter udløbet af perioden på 12 måneder.

5. Overførsel som omhandlet i artikel 17 anses ikke for at finde sted, hvis følgende betingelser er opfyldt:

- a) retten til at råde over varerne er ikke overdraget, og de pågældende varer returneres til den medlemsstat, hvorfra de er forsendt eller transporteret, inden for den frist, der er omhandlet i stk. 4, og
- b) den afgiftspligtige person, som har forsendt eller transporteret varerne, registrerer, at de er returneret, i det register, der er omhandlet i artikel 243, stk. 3.

6. Hvis den afgiftspligtige person, der er omhandlet i stk. 2, litra c), inden for den frist, som er omhandlet i stk. 4, erstattes med en anden afgiftspligtig person, anses overførsel som omhandlet i artikel 17 ikke for at finde sted på tidspunktet for erstatningen, forudsat at:

- a) alle andre gældende betingelser i stk. 2 er opfyldt, og
- b) den afgiftspligtige person, der er omhandlet i stk. 2, litra b), registrerer erstatningen i det register, der er omhandlet i artikel 243, stk. 3.

7. Hvis en af de betingelser, der er fastsat i stk. 2 og 6, ophører med at være opfyldt inden for den frist, der er omhandlet i stk. 4, anses overførsel af varer i henhold til artikel 17 for at finde sted på det tidspunkt, hvor den relevante betingelse ikke længere er opfyldt.

Hvis varerne leveres til en anden person end den afgiftspligtige person, der er omhandlet i stk. 2, litra c), eller i stk. 6, anses betingelserne i stk. 2 og 6 for at ophøre med at være opfyldt umiddelbart inden en sådan levering.

Hvis varerne forsendes eller transporteres til et andet land end den medlemsstat, hvorfra de oprindeligt blev flyttet, anses betingelserne i stk. 2 og 6 for at ophøre med at være opfyldt, umiddelbart inden en sådan forsendelse eller transport begynder.

I tilfælde af ødelæggelse, tab eller tyveri af varerne anses betingelserne i stk. 2 og 6 for at ophøre med at være opfyldt den dag, hvor varerne faktisk blev fjernet eller ødelagt, eller, hvis det er umuligt at fastsætte en sådan dag, den dag, hvor det blev konstateret, at varerne var ødelagt eller manglede.»

2) Følgende artikel indsættes i afsnit V, kapitel 1, afdeling 2:

»Artikel 36a

1. Når de samme varer leveres successivt, og disse varer forsendes eller transporteres fra en medlemsstat til en anden medlemsstat direkte fra den første leverandør til den sidste kunde i kæden, henføres forsendelsen eller transporten kun til leveringen til mellemhandleren.

2. Uanset stk. 1 henføres forsendelsen eller transporten kun til leveringen af varen foretaget af mellemhandleren, hvis mellemhandleren har meddelt leverandøren det momsregistreringsnummer, som vedkommende er blevet tildelt af den medlemsstat, hvorfra varerne forsendes eller transporteres.
3. I denne artikel forstås ved »mellemhandler«: enhver leverandør i kæden, bortset fra den første leverandør i kæden, som enten selv forsender eller transporterer varerne eller på sine vegne lader en tredjemand forsende eller transportere varerne.
4. Denne artikel finder ikke anvendelse på de situationer, der er omfattet af artikel 14a.»
- 3) Artikel 138 ændres således:
- a) stk. 1 affattes således:
- »1. Medlemsstaterne fritager levering af varer, der af sælgeren, af erhververen eller for disses regning forsendes eller transporteres til steder uden for medlemsstaternes respektive område, men inden for Fællesskabet, når følgende betingelser er opfyldt:
- a) varerne leveres til en anden afgiftspligtig person eller til en ikkeafgiftspligtig juridisk person, som handler i denne egenskab i en anden medlemsstat end den, hvor forsendelsen eller transporten af varerne påbegyndes
- b) den afgiftspligtige person eller den ikkeafgiftspligtige juridiske person, til hvem leveringen foretages, er momsregistreret i en anden medlemsstat end den, hvor forsendelsen eller transporten af varerne påbegyndes, og har angivet dette momsregistreringsnummer til leverandøren.«
- b) følgende stykke indsættes:
- »1a. Fritagelsen i stk. 1 finder ikke anvendelse, hvis leverandøren ikke har overholdt den forpligtelse, der er fastsat i artikel 262 og 263, til at indsende en oversigt, eller hvis den indsendte oversigt ikke indeholder de korrekte oplysninger om leveringen, som påkrævet i henhold til artikel 264, medmindre leverandøren behørigt kan begrunde undladelsen over for de kompetente myndigheder.«
- 4) I artikel 243 tilføjes følgende stykke:
- »3. Enhver afgiftspligtig person, der overfører varer i henhold til en konsignationsaftale som omhandlet i artikel 17a, skal føre et register, som gør det muligt for skattemyndighederne at kontrollere den korrekte anvendelse af nævnte artikel.
- Enhver afgiftspligtig person, til hvem der leveres varer i henhold til en konsignationsaftale som omhandlet i artikel 17a, skal føre et register over disse varer.«
- 5) Artikel 262 affattes således:
- »Artikel 262
1. Enhver momsregistreret afgiftspligtig person skal indsende en oversigt over følgende:
- a) de momsregistrerede erhververe, til hvilke vedkommende har leveret varer på de i artikel 138, stk. 1, og stk. 2, litra c), fastsatte betingelser
- b) de momsregistrerede personer, til hvilke vedkommende har leveret varer efter selv at have fået varerne leveret ved erhvervelse inden for Fællesskabet som omhandlet i artikel 42
- c) de afgiftspligtige personer og de ikkeafgiftspligtige momsregistrerede juridiske personer, til hvilke vedkommende har leveret ydelser, bortset fra ydelser, der er fritaget for moms i den medlemsstat, hvor transaktionen er afgiftspligtig, og for hvilke modtageren skal betale moms i henhold til artikel 196.
2. Foruden oplysningerne i stk. 1 skal hver afgiftspligtig person indsende oplysninger om momsregistreringsnummeret på de afgiftspligtige personer, til hvilke varer, der er forsendt eller transporteret i medfør af en konsignationsaftale i overensstemmelse med betingelserne i artikel 17a, er bestemt og om enhver ændring i de afgivne oplysninger.«
- 6) Artikel 403 og 404 udgår.

Artikel 2

1. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør senest den 31. december 2019 de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv. De meddeler straks Kommissionen teksten til disse love og bestemmelser.

De anvender disse love og bestemmelser fra den 1. januar 2020.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. Medlemsstaterne fastsætter de nærmere regler for henvisningen.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 3

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 4

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 4. december 2018.

På Rådets vegne
H. LÖGER
Formand
